

**ผู้แทนไทยในคณะกรรมการบริหารของยูเนสโกเรียกร้องให้ยูเนสโก
สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา**

ยูเนสโกจัดการประชุมคณะกรรมการบริหาร ครั้งที่ 177 ระหว่างวันที่ 25 กันยายน – 11 ตุลาคม 2550 ที่สำนักงานใหญ่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ในฐานะรองประธานกรรมการบริหาร ได้มอบหมายให้รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (ดร. ชินภัทร ภูมิรัตน) เป็นผู้แทนเข้าร่วมการประชุมด้วย

การประชุมครั้งนี้ถือเป็นการประชุมที่มีความสำคัญ เนื่องจากการประชุมที่จะเตรียมการประชุมสมัชชาสามัญของยูเนสโก ครั้งที่ 34 ซึ่งจะเปิดการประชุมในวันที่ 16 ตุลาคม 2550 ที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศสเช่นกัน โดยที่ประชุมจะต้องพิจารณารับรองยุทธศาสตร์ระยะกลาง ระยะ 6 ปี (พ.ศ. 2551 – 2556) และแผนงานและงบประมาณ ระยะ 2 ปี (พ.ศ. 2551 – 2552) ซึ่งในระยะ 6 ปี ต่อไป ยูเนสโกจะมีจุดเน้น สำหรับกลุ่มประเทศแอฟริกา และความเสมอภาคทางเพศชายหญิง ในการประชุมครั้งนี้ได้เปิดโอกาสให้กรรมการบริหารกล่าวอภิปรายแสดงข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของยูเนสโกระยะต่อไป ซึ่งผู้แทนไทยได้กล่าวสนับสนุนการดำเนินงานด้านการศึกษาเพื่อปวงชนของยูเนสโก โดยเห็นว่าการประถมศึกษาและการศึกษาระดับมัธยมต้นในหลายประเทศได้ดำเนินการมาถึงจุดอิ่มตัวในด้านปริมาณแล้ว ดังนั้นจุดเน้นในการดำเนินงานด้านการศึกษาเพื่อปวงชนระยะต่อไปของยูเนสโกควรจะเน้นเรื่องการพัฒนาคุณภาพ นอกจากนี้ผู้แทนไทยยังได้เรียกร้องให้ประเทศสมาชิกให้ความสำคัญในการลงทุนเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยการเพิ่มงบประมาณด้านการศึกษาให้กิจกรรมด้านการศึกษาตลอดชีวิต เพื่อให้คนทุกคนได้มีโอกาสได้รับการศึกษา สำหรับประเด็นด้านการศึกษาที่ผู้แทนไทยได้กล่าวเสนอต่อที่ประชุม คือ การเชื่อมโยงการศึกษา กับโลกแห่งการทำงาน โดยการชี้ให้เห็นว่าการเข้าศึกษาต่อระดับเทคนิคและอาชีวศึกษาจะเป็นการทำให้คนมีทักษะในการประกอบอาชีพโดยตรง อย่างไรก็ตาม ผู้คนทั่วไปยังมีทัศนคติที่จะเข้าเรียนสายสามัญเพื่อเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยมากกว่า ดังนั้นจึงได้ขอให้ยูเนสโกและประเทศสมาชิกให้ความสำคัญกับเทคนิคและอาชีวศึกษามากขึ้น

ประเด็นสุดท้ายที่ผู้แทนไทยได้เสนอต่อที่ประชุม คือ การสนับสนุนการที่สหประชาชาติประกาศทศวรรษการศึกษาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน เพราะปัจจุบัน สภาพแวดล้อมถูกทำลายมาก ดังนั้น ยูเนสโกในฐานะหน่วยงานที่ดูแลการศึกษาจึงควรมีบทบาทสำคัญในการให้การศึกษาเพื่อให้ประชาชนได้เข้าใจการพัฒนาสังคมในทางที่เหมาะสม

=====

สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สป.
ตุลาคม 2550

***Intervention by
Dr. Chinnapat Bhumirat, Deputy Permanent Secretary of Education, Thailand
and Secretary-General of the Thai National Commission of UNESCO
at the 177th Session of UNESCO Executive Board
October 3, 2007, UNESCO Headquarters, Paris, France***

=====

Mr. Chair of the UNESCO Executive Board,
Mr. Director-General,
Distinguished Members of the UNESCO Executive Board,
Ladies and Gentlemen,

I would like to express my sincere appreciation to Mr. Matsuura, Director-General of UNESCO and to the Secretariat for their excellent and comprehensive preparation of the relevant meeting documents. I would also like to commend the Chair of the UNESCO Executive Board for his democratic leadership and continued dedication to the work of the Executive Board. Since we are planning for the next biennium of the Medium Term Strategy, it is crucial that in this session of the Executive Board we plan what the organization should focus. I would, therefore, like to take this opportunity to address four issues concerning how UNESCO should emphasize its activities for the benefits of Member States in the next biennium.

.

First, I am happy to learn that Education for All (EFA) will continue to be the highest priority over the next two years, and definitely until the year 2015 which is the year we intend to achieve our EFA goals. Even though in many countries, at this stage, primary education and lower secondary levels have almost been universalized, we are facing tougher challenge in bridging the gap of quality in education between different regions and localities. Quality issue is a great hurdle we have to conquer and overtake.

The achievement of compulsory education could not be perceived by just the number of enrolments, but it has to ensure the satisfactory rate of attainment. If we are to expect that basic education serves as foundation for lifelong learning, leading our community to knowledge-based society, basic education must lay solid and prudent ground.

One important variable that would help enhancing quality is the reduction of administrative costs. In this era of rapid ICT advancement, we have seen hundreds of computer applications for education. ICT is capable for both teaching-learning

process and for educational management. However, it is a shame, despite the heavy investment in ICT, the costs of educational management have not significantly gone down. The personnel expenditures still take up almost 80 percent of the budget. In terms of student achievement, from Thailand experience, we have to admit that we have not seen significant improvement of using ICT as compared to the conventional method. I understand that it would not be fair to make a blunt comparison when the investment of ICT, particularly on the software, may not have reached the threshold to really make a true impact.

In this matter, I would like to request UNESCO to play a leading role in harnessing ICT for education with roadmaps so as to ensure full utilization appropriate for countries at different stage of development.

Second, I would like to touch on lifelong learning. Lifelong learning has been a philosophy of UNESCO for several decades. However, it seems that this strategy of lifelong learning is overshadowed by the formal schooling system. If we analyze budget allocation in our country, it is obvious that over 95 percent of the budget is allocated to formal education. This might be because formal education is most concrete and tangible. Educators can have systematic planning, and curriculum design in advance. In contrast, the promotion of non-formal and informal have been taken for granted and remain low profile.

In driving towards a knowledge-based society, we need to move the whole society together. Within the population, pupils and students in the formal systems represent about one-fourth, but we invest 95 percent of education budget to this group, meanwhile we spend the residual of 5 percent for the three-fourths of the population. In this reality, how can we expect the role of education in leading to harmonious and prosperous society.

In the context of rapid change in social, economic, technology and the environment, I would like to request UNESCO to be more *aggressive* in promoting lifelong learning by making a more balanced resource allocation. In this aspect, I would like to refer to the “*No Child Left Behind*” of the United States, and add a lifelong learning flavor that “*No One, regardless of age, gender and social status, Is Neglected.*”

Third is education and economic development. It is true that investing in education has economic implications. Education no longer reflects just social status, but it has obligation to generate income. This means education has to relate to the world of work. Looking at the statistics, it is clear that the social trends do not coincide with the aims and objectives of education in economic domain. Enrolments at upper secondary or high school level which is the crossroads to higher education, the majority of students prefer to study in general stream in order prepare for academic study in university. Even though governments in many countries prefer to promote higher proportion in vocational stream, but it has not been welcome by students and including parents. Perhaps we, with the leadership of UNESCO, need to *rethink* and *redesign* the way vocational education is organized to overcome existing problems and help improving the status of technical and vocational education and training.

Fourth, we all admit that there has been a rapid deterioration of most of the natural resources on our planet and are aware that this will have a high impact on the lives of future generations. The deterioration of natural resources has led to an imbalance in ecological systems and has detrimental effects to our life. However, I strongly believe that we will find the best solutions to make a better world. UNESCO as a UN system dealing with education should play a central role in educating people on how to develop our society in a more sustainable way. The Decade of Education for Sustainable Development is timely and will help UNESCO to mobilize partners who can address the various issues through education. I am delighted to share with the Executive Board that Thailand will continue to give its full support to UNESCO on education for sustainable development related activities.

In closing, I would once again like to thank the Chair and the Director-General, as well as the Secretariat, for their contribution to the work of the UNESCO Executive Board.

Thank you for your attention.

^^